

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Baconi Baronis de Verulamio, Vice-Comitis S.
Albani, Summi Angliæ Cancellarii, Opera omnia, Quæ
extant: Philosophica, Moralia, Politica, Historica ...**

Bacon, Francis

Francofurti ad Moenvm, 1665

7. Aphorismi & Consilia de Auxiliis mentis, & Accensione Luminis naturalis.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10497643-5

FRANCISCI BACONI
APHORISMI ET' CONSILIA,
De
AUXILIIS MENTIS
Et
AQCENSIOE LUMINIS
NATURALIS.

HOMO Naturæ minister & Interpres, tantum facit & intelligit, quantum de ordine naturæ opere vel mente observaverit; nec amplius novit aut potest.

Manus hominis nuda, quantumvis robusta & constans, ad opera pauca & facile sequentia sufficit: Eadem ope instrumentorum, multa & reluctantia vincit. Similis est & Mentis ratio.

Instrumenta manus, motum aut crient, aut regunt: & Instrumenta mentis, Intellectui aut suggerunt, aut caudent.

Super datam materiam basim naturam quamvis imponere, intra Terminos possibles, Intentio est humanae potentiae. Similiter dat effectus in quovis subiecto causas nosse, Intentio est humanae scientiae: quæ intentiones in idem coincidunt. Nam quod in Contemplatione instar causæ est, in Operatione instar Medii est.

Qui causam alicujus Naturæ, veluti Albedinis, aut Caloris in certis tantum subiectis novit: ejus scientia imperfecta est. Et qui Effectum super certam tantum materiam, ex iis que sunt susceptibilis, inducere potest; Ejus potentia pariter est imperfecta.

Qui causas Naturæ alicujus in aliquibus subiectis tantum novit: is Efficientem aut Materiam causam novit, quæ causæ fluxæ sunt & nihil aliud quam vehicula, & causæ formam deferentes. Qui autem unitatem naturæ in materiis dissimiliissimis comprehendit, is formas rerum novit.

Qui Efficientes & Materias causas novit, is jampridem inventa componit, aut dividit, aut transfert aut producit: Etiam ad nova Inventaria in materia aliquatenus simili & preparata pertinet: Terminos rerum altius fixos, non movet.

Qui formas novit, is quæ adhuc facta non sunt, qualia nec naturæ vicissitudines, nec experimentales industrie unquam in actum produxissent, neque cogitationem humanam subitura fuissent, de-tegit & educit.

Eadem est veritatis & potestatis via & perfectio; hæc ipsa ut forme rerum inveniantur: Ex quarum notitia sequitur contemplatio vera & operatio libera.

Formarum Inventio simplex est & unica, quæ procedit per Naturarum exclusionem sive rejectionem. Omnes enim Naturæ, que aut data Natura præsente absunt, aut data Natura absente ad-sunt, ex forma non sunt; atque post rejectionem aut negationem completam, manet forma & affirmatio. Exempli gratia, si caloris formam inquiras, & aquam calentem invenias, nec lucidam, re-jice tenuitatem. Hoc breve dictu est; sed longo circuitu ad hoc pervenitur.

Proloatio verborum contemplativa aut operativa re non differunt. Cum enim hoc dicis, Lumen non

est ex forma Caloris; idem est ac si dicas: In calore producendo non necesse est, ut etiam lumen producas.

Reliqua non erant perfecta.

Neque hac Numine nostro erunt. Tu, Pater, con-versus ad opera, qua fecerunt manus tue, viajisti quod omnia essent bona valde: Homo autem conversus ad opera, qua fecerunt manus sua, vidi quod omnia es-sent bona valde: Homo autem conversus ad opera, qua fecerunt manus sua, vidi quod omnia essent vanitas & vexatio spiritus. Itaque si in operibus tuis sudavimus, facies nos gratulationis tue, & sabbaui tui par-ticipes. Supplices rogamus ut hoc Mens nobis constet, atque ut per manus nostras, familia Humana novis Eleemosynis tuis dotetur. Hec eterno Amori tuo com-mendamus, per Iesum Nostrum, Christum tuum, no-biscum Deum.

De
INTERPRETATIONE
NATURÆ

SENTENTIA XII.

De Conditione Hominis,

I.

HOMO Naturæ minister & Interpres tantum facit aut intelligit, quantum de Naturæ ordine vel mente observabit, ipse interim Naturæ legibus obliesus.

II. Terminus itaque humanæ potentiae ac sci-entiae in dotibus quibus ipse prædictus est à natura ad movendum & percipiendum tum etiam in ita-ture rerum præsentium. Ultra enim has bases illa in-strumenta non proficiunt.

III. Dotes hæc per se tenues & ineptæ, rite tamen & ordine administratae tantum possunt, ut res à sen-su & actu remotissimas judicio & usui coram fi-stant, majoremque & operum difficultatem & scientiae obscuritatem supererent, quam quis adhuc optare didicerit.

IV. Una veritas, una Interpretatio: Sensus au-tem obliquus, animus alienus, res importuna, ipsum tamen Interpretationis opus magis declinans quam difficile.

De impedimentis Interpretationis.

V. Quisquis dubitationis impos, & afferendi avidus principia demum statuet probata (ut cre-dit) concessa & manifesta, ad quorum immotam veritatem cætera ut pugnantia vel obsecundantia recipiet vel rejicit, is res cum verbis, rationem cum insania, Mundum cum fabula commutabit, interpretari non poterit.

VI. Qui omnem rerum distinctionem, quæ in constitutis vulgo speciebus, vel etiam inditis no-minibus elucebit, non miscuerit, confuderit, & in massam redegerit, non unitatem Nature, non legitimas rerum lineas videbit, non interpretari poterit.